

Nives Opačić

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Ivana Lučića 3, HR-10000 Zagreb

VIDSKI GLAGOLSKI PAROVI U DVOJEZIČNOJ LEKSIKOGRAFIJI (HRVATSKI JEZIK – STRANI JEZIK)

U učenju hrvatskoga kao stranoga jezika pokazalo se da glagolski vid stvara velike poteškoće svima onima koji tu kategoriju nemaju u materinskom jeziku (a imaju je samo slavenski jezici). Zato se čini da bi o svršenim/nesvršenim glagolima trebalo progovoriti i s gledišta hrvatskoga kao stranoga jezika i u dvojezičnoj leksikografiji (hrvatski jezik – strani jezik), što će bolje osvijetliti tu problematiku i hrvatskim izvornim govornicima, koji inače rijetko griješe u upotrebi glagolskoga aspekta.

1. Pisati o glagolskom vidu u hrvatskom književnom jeziku čini se lakim ako se ima pred očima samo izvorni hrvatski govornik. Odraz te slike vidimo i u gramatikama suvremenoga hrvatskoga jezika. Ako zavirimo u bilo koju od njih, uvjerit ćemo se da su paragrafi o glagolskom aspektu uglavnom vrlo kratki i bez razrađenijih objašnjenja. Ako pođemo od pretpostavke da su one namijenjene prije svega izvornim govornicima, kojima razlikovanje i pravilna upotreba glagolskoga vida više-manje ne stvaraju poteškoće, moglo bi se zaključiti da im više od onoga što nalaze u hrvatskim gramatikama zapravo i ne treba. No svaki jezik – pa tako i hrvatski – može se naći u dvojakoj situaciji: da bude i jezik polaznik i jezik cilj. U današnjem svijetu, koji počiva na raznim *lobijima*, želju da se tko izvan izvornih govornika pozabavi hrvatskim jezikom ne bismo smjeli ignorirati. Ne bi bilo naodmet ugraditi i u naše gramatike i u dvojezične rječnike spoznaje o hrvatskom i kao stranom jeziku.

Glagolski vid – uvjerile su me u to generacije stranaca koji su učili hrvatski – iskristalizirao se kao strancima jedno od najtežih poglavlja hrvatske gramatike. Studenti pripadnici slavenskih jezika u tome nisu imali poteškoća, jednostavno zato što kategoriju glagolskoga aspekta imaju u svojim materinskim jezicima.

Još prije tridesetak godina uočila sam, učeći strance hrvatski, kako je glagolski vid u hrvatskom jeziku vrlo zamršena pojava, koje ja kao izvorni govornik nisam tada bila svjesna. Ono što je meni bilo samo po sebi razumljivo (npr. da na pitanje što sada radim odgovorim samo *nesvršenim* glagolom: sada *pišem*, a ne sada *napišem*) strancima je bilo teško razumjeti, a meni pak teško rastumačiti. I tako sam — počevši o hrvatskom jeziku razmišljati i kao o stranom jeziku — još 1978. godine u sklopu velikoga projekta kontrastivne analize engleskoga i hrvatskoga (onomad hrvatskoga ili srpskoga) jezika u Zavodu za lingvistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu glagolskom vidu posvetila posebnu pozornost, nastojeći u tu problematiku unijeti malo više svjetla nego što korisnici mogu naći u hrvatskim gramatikama i dvojezičnim rječnicima te tako pomoći svima onima koji se odluče učiti hrvatski jezik. Zaključila sam da strancima — ako i damo *pravila* o upotrebi svršenoga/nesvršenoga glagola — još nismo pomogli da pravilno i upotrijebe ovaj ili onaj glagol ako oni te glagole ne znaju *kao riječi*, dakle ako ih traže, a ne nalaze, u dvojezičnim rječnicima. Na primjer, ako uz engleski glagol *come* nađu samo hrvatski ekvivalent *doći*, a ne i *dolaziti*, uz glagol *throw* samo *baciti*, a ne i *bacati* i sl., nikako se neće moći nositi s tom kategorijom koju u svojim materinskim jezicima u takvu obliku nemaju, osim ako nisu govornici kojega slavenskog jezika (Opačić 1978:162—167, 186—188; Opačić—Weber—Cochrane 1978:189—267). U nekim jezicima svršenost, odnosno nesvršenost, glagolske radnje izražava se drugim sredstvima (npr. dodavanjem raznih prijedloga ili upotrebom određenoga glagolskog vremena).

A što kažu (samo letimično) gramatike suvremenoga hrvatskoga jezika o glagolskom vidu? Lako je primijetiti svu šturost kojom se u hrvatskim gramatikama govori o glagolskom vidu. Tako npr. *Gramatika hrvatskoga jezika* S. Težaka i S. Babića (10., popravljeno izdanje iz 1994.) kaže: »Po vidu su glagoli **svršeni** i **nesvršeni**. Nesvršeni glagoli izriču radnju koja u određenom vremenu još nije svršena. Svršeni glagoli izriču radnju koja je u određenom vremenu već svršena bilo u cjelini bilo samo djelomično. [...] Neki glagoli mogu biti **dvovidni**: nesvršeni i svršeni.« (str. 118—119) U stupcu nesvršenih i svršenih glagola, koji je nastao na temelju dvije-tri rečenice iz *Šume Striborove* Ivane Brlić-Mažuranić, glagoli su samo razvrstani po glagolskom vidu (npr. nesvršeni: *bacati*, *ubacivati* : svršeni: *baciti*, *ubaciti*), a ništa se ne govori o *postupku* kojim su ti glagoli promijenili svoj vid. Isto je i u prijašnjim i u kasnijim izdanjima te gramatike navedenih autora (1973., 1996.), ali i u gramatikama drugih autora (npr. Brabec—Hraste—Živković, 1970.). *Priručna gramatika hrvatskoga književnog jezika* (grupe autora) Zavoda za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku (1979.) te kasnija izdanja (E. Barić et al., *Gramatika hrvatskoga književnog jezika* odnosno *Hrvatska gramatika*, 1990., 1995., 1997.) progovara ipak malo drukčije o glagolskom vidu. Daje više prostora problematici glagolskoga vida, uvodi (što mi se čini vrlo važnim) pojam *vidskih parnjaka* te

govori o perfektivizaciji i imperfektivizaciji (str. 147–152), no ni tamo se vidski parnjaci dublje ne obrađuju, što je šteta, jer mislim da se svršenost/nesvršenost upravo uvođenjem vidskih glagolskih parnjaka može najpreglednije prikazati.

Naravno, sustavno, znanstveno i iscrpno obrađena glagolska problematika nije izostala u *Tvorbi riječi u hrvatskom književnom jeziku* Stjepana Babića (1991.), no upravo je zato još veća šteta što više te i tako obrađene građe nije uvršteno i u *obične školske gramatike*, bez obzira na to što su upućene izvornim, hrvatskim govornicima.

Kad već govorim o hrvatskom jeziku kao stranom jeziku, samo usput riječ-dvije o glagolskom vidu u priručnicima hrvatskoga jezika za strance (v. literaturu). U njima se gramatika obrađuje samo onoliko koliko je najnužnije uz pojedinu lekciju u udžbeniku, pa je onda jasno da se ni glagolskom vidu ni postupcima koji na njegovu promjenu utječu ne poklanja veća pozornost. A najpoznatija gramatika hrvatskoga jezika za strance izašla u Hrvatskoj, *Kratka gramatika hrvatskosrpskog književnog jezika za strance* J. Hamma (1967.), upravo je *strancima* koji tek uče hrvatski jezik neupotrebljiva iz najmanje dva razloga: 1. strance koji tek uče hrvatski jezik zanima prije svega *suvremeno* stanje hrvatskoga jezika, a ne povijesni razvoj i 2. cijela je gramatika napisana *samo* na hrvatskom jeziku.

2. Prvo pomagalo za kojim poseže svaki učenik stranoga jezika jest dvojezični rječnik (strani jezik + hrvatski; hrvatski + strani jezik). Opis leksičke jedinice koji ondje nalazi trebao bi mu pomoći da jednostavnije i brže ovlada jezikom ciljem (koji ne mora nužno biti samo na desnoj strani). A kako se glagolski vid ogleda u hrvatskoj dvojezičnoj leksikografiji? Jedna je riječ najprimjerenija: nedosljedno. U ovom radu zanimat će nas poglavito oni dvojezični rječnici kojima je hrvatski polazišni jezik, što je razumljivo, jer se oznake o vrstama riječi i daju iza prve leksičke jedinice s lijeve strane. Radom će biti obuhvaćeni rječnici navedeni u literaturi.

Rječnik slovinsko-talijanski Dragutina A. Parčića (1874.) vrlo je pouzdan u određivanju prirode glagola te uza svaki donosi precizne oznake: *vai.* – *verbo attivo imperfettivo*; *vap.* – *verbo attivo perfettivo*; *vni.* – *verbo neutro imperfettivo*; *vnp.* – *verbo neutro perfettivo*; *vri.* – *verbo riflessivo imperfettivo*; *vrp.* – *verbo riflessivo perfettivo*. Osim toga, daje i oblik 1. lica jd. prezenta (uz obilje podataka o reakciji glagola). Navodi i nesvršeni i svršeni glagolski oblik abecednim redoslijedom. Za prefigirane glagole navodi i osnovni glagol (npr. *čitati*) i prefigirani glagol (*pročitati*) pod odgovarajućim slovom abecede, bez upućivanja jednoga na drugi. Primjeri:

Bacati, cam, vai. 1) koga, *punzecchiare*; 2) što, *gettare*; – se čim, *scagliare*.

Baciti, cim, vap. *gettare*, *scagliare*; – komu u oči, (fig.) *rinfacciare*; – se čim, *scagliare*, *lanciare*; – na koga, *assomigliare*.

Čitati, tam, vai. 1) koga, *onorare, riverire*; 2) što, *leggere*; 3) *indovinare*; – se, *banchettare* (P.)¹

Pročitati, tam, vap. *leggere da un capo all'altro*.

Dati, dam (dadem), vap. 1) *dare*; 2) *permettere*...

Davati, vam, e dajem, vap. 1) *dare; donare*.

Taj je dvojezični rječnik vrlo sustavan i pouzdan u opisu kojim popraćuje leksičke jedinice i prava je šteta što taj svijetli primjer nisu slijedila i kasnija hrvatska leksikografska djela.

Zanimljivo je vidjeti i jedan dvojezični rječnik slavenskih jezika, npr. *Hrvatsko-poljski rječnik* Julija Benešića (1949.). S obzirom na jezike kojima se bavi, autor nije uveo nikakvu oznaku za glagole niti je odredio da je uopće riječ o glagolu. Vid se označuje neizravno: hrvatski svršeni glagol prevodi se poljskim svršenim glagolom, a hrvatski nesvršeni glagol poljskim nesvršenim glagolom. Glagoli se obrađuju abecednim redom, bez upućivanja na vidski parnjak (npr. posebno *dokazati*, posebno *dokazivati*). Dodatna je vrijednost Benešićeva rječnika naglašavanje riječi.

Hrvatskosrpsko-francuski rječnik Jeana Dayrea, Mirka Deanovića i Rudolfa Maixnera (1956.) ima iscrpne oznake za sve vrste riječi. Osim oznake *prf./imprf.*, vrste riječi i naglasaka, u rječniku se daju značenja i uz svršeni i uz nesvršeni glagol (npr. *dogadati se* zasebno i *dogoditi se* zasebno), ili se objašnjava i jedan i drugi lik, ali tako da se s nesvršenoga upućuje na svršeni (npr. *bacati* v. *baciti*, a objašnjava se i pod *bacati* i pod *baciti*), ili se s nesvršenoga upućuje na svršeni i samo se tu daje značenje (npr. *odavati* v. *odati*, gdje se i objašnjava). Primjećuje se da dvojezični rječnici kojima je jedan od autora stranac (u odnosu na hrvatski jezik) vode više računa o hrvatskom (i) kao o stranom jeziku, što su davni i možda spontani začeci kontrastivne lingvističke metode proučavanja dvaju jezika.

U *Hrvatskosrpsko-njemačkom rječniku s gramatičkim podacima i frazeologijom* Antuna Hurma (1958.) nema oznaka za vrste riječi, ali se vrlo često (ipak, ne 100%, npr. uz *obilježiti* nema *obilježavati*) upućuje na vidske parnjake. Glagoli se objašnjavaju zasebno, abecednim redom, a vrlo je pohvalno što autor glagole često prikazuje i tvorbeno, čime zapravo uvodi razlikovanje glagola po aspektu (no nažalost bez oznake koji je svršen, a koji nesvršen, jer ima pred očima samo hrvatskoga korisnika), npr. *doček-ati* (-ivati), *dođ-ijeliti* (-jeljivati). Prefigirani glagoli (*napisati*) idu pod svoje početno slovo (bez upućivanja na osnovni glagol), jer se i njemačko značenje neprefigiranoga i prefigiranoga glagola razlikuje: npr. *schreiben* (pisati) i *aufschreiben* (napisati). No ima i onih

¹ Oznaka (P.) u cijelom se rječniku odnosi na građu od više tisuća riječi koju je Parčiću ustupio kanonik Mihovil Pavlinović iz svoje zbirke.

glagola kod kojih nema upućivanja na drugi aspektni parnjak (npr. *naći* ne upućuje na *nalaziti*, iako se u rječniku oba navode s *istim* značenjem, uz *napojiti* stoji v. *napajati*, uz *sklapati* v. *sklopiti*, uz *skakati* nema v. *skočiti* itd.). Osim toga, upućivanjem na svršeni/nesvršeni glagol moglo se uštedjeti na prostoru ondje gdje su i za jedan i za drugi glagol navedena ista njemačka značenja (npr. *umirati* – *sterben*, *absterben*, *hinscheiden*; *umrijeti* – *sterben*, *hinscheiden*, *absterben*).

U *Hrvatsko ili srpsko - njemačkom rječniku* A. Hurma i B. Jakić (III. izdanje, 1974.) zadržano je još načelo koje je Hurm proveo u svojem rječniku iz 1958. (*napom-enuti* (-*injati*)); *napregnuti se* v. *naprezati se*; aspektni parnjaci nastali prijetoj objašnjavaju se odvojeno abecednim redom (*baciti*, *bacati*, *skakati*, *skočiti* – svaki posebno), dok je u *Hrvatsko ili srpsko - njemačkom rječniku* istih autora iz 1985. nažalost napušten taj zorni način tvorbe svršenih/nesvršenih glagola, a nema oznaka ni za vrste riječi.

Hrvatsko ili srpsko - talijanski rječnik M. Deanovića i J. Jerneja (1975.) bilježi naglaske na riječima, 1. lice prezenta, ima oznaku *tr.* za prijelazne glagole i *prf.* za svršene glagole te *intr.* za neprijelazne glagole i *imprf.* za nesvršene, a upućuje i na svršene/nesvršene glagole: npr. *dodavati* (*dodajem*) *tr. imprf. v. dodati*; *dobacivati* (*dobacujem*) *tr. imprf. v. dobaciti*. Nerijetko se glagoli i obrađuju na oba mjesta, ali upućivanje na postojanje i onoga drugoga glagola zato ne izostaje.

Zanimljivo je promotriti neke od džepnih dvojezičnih rječnika istoga izdavača (Langenscheidt i Mladost). Jedan je *Hrvatskosrpsko-engljski džepni rječnik* (1977.), a drugi *Hrvatskosrpsko-francuski džepni rječnik* (1981.). Dok engleski rječnik ima oznake za vrste riječi, ali za glagole samo opću oznaku *v*, francuski je rječnik znatno izdašniji, pa time stranim korisnicima i informativniji – jer osim oznake za vrste riječi ima i precizniju oznaku za glagole, npr. *v/i/lipf* i *v/i/lipf* (tako i za prijelazne glagole). I jedan i drugi rječnik upućuju na vidske parnjake (*baciti* v. *bacati* – objašnjava se *bacati*; *oblijepiti* v. *obljepljivati* – objašnjavaju se oba glagola zasebno). Francuski je rječnik i u tome dosljedniji od engleskoga jer ima više upućivanja kod prefigiranih glagola (*potrgati* v. *trgati*, *potruditi se* v. *truditi se*, *potrčati* v. *trčati*, *potražiti* v. *tražiti*). Budući da se to izdanje radilo po načelima poznate inozemne tvrtke Langenscheidt, dobro je vidjeti kako se i na jezik polaznik i na jezik cilj može gledati s istih pozicija u oba smjera. Naime, *oba* jezika mogu biti i jezik polaznik i jezik cilj. Ako npr. strani student ne zna kako da kaže koju riječ na hrvatskom jeziku, pogledat će u rječnik tipa strani jezik + hrvatski. Ako na predavanju u Hrvatskoj ne razumije što koja hrvatska riječ znači, pogledat će u dvojezični rječnik tipa hrvatski jezik + strani jezik. Zato je šteta što tako korisne oznake uz glagole ne stoje dosljedno ni u jednom tipu naših dvojezičnih rječnika.

Hrvatsko-engleski rječnik Milana Drvodelića (VII., prerađeno i dopunjeno izdanje, 1996.) dosljedno se drži načela da uz svaki glagol navede *v*, *vb* (glagol), *vi* (neprelazni glagol), *vr* (povratni glagol), *vt* (prelazni glagol), ali nema ni jedne oznake koja bi govorila što o glagolskom vidu. Doduše, autor npr. upućuje: *bacati v. baciti*, ali nigdje ne određuje je li glagol po vidu svršen ili je nesvršen.

Sastavljači rječnika tipa *hrvatski + strani jezik* trebali su iskoristiti hrvatsku (početnu) stranu rječnika za davanje više podataka, poglavito o glagolima. Vidi se da su se držali više-manje onih oznaka koje su uobičajene u obratnim rječnicima (*strani jezik + hrvatski*). Tako npr. netom spomenuti Drvodelićev rječnik ima uglavnom iste oznake kao i drugi rječnici u kojima se javlja engleski jezik, držeći se brojnih izdanja englesko-hrvatskih i hrvatsko-engleskih rječnika kojima je urednik bio akademik Rudolf Filipović. Usporedba Drvodelićeva rječnika sa zadnjom verzijom (1998.) *Englesko-hrvatskog rječnika*, ur. Rudolf Filipović (*v* – glagol, *v aux* – pomoćni glagol, *vi/t* – neprelazan i prelazan glagol, *v refl* – povratan glagol, *vt* – prelazan glagol, *vt/i* – prelazan i neprelazan glagol), to će potkrijepiti. U objašnjenjima engleskoga glagola daju se (premda ne uvijek) i svršeni i nesvršeni glagoli, ali bez oznake kakav je koji: npr. *throw* – 1. *baciti*, *bacati*, *dobaciti*, *zavlatati*, *hitnuti*, *tresnuti* itd.

Iznimka među engleskim rječnicima koju svakako valja pozdraviti jest *Veliki hrvatsko-engleski rječnik* Željka Bujasa (1999.). Autor je bolje iskoristio početnu hrvatsku stranu, na kojoj daje i oznaku *perf* – svršen (vid), *impf* – nesvršen (vid) – uz uobičajene oznake *vi* (neprijelazni glagol), *vt* (prijelazni glagol) i *vr* (povratni glagol). Radi uštede na prostoru uveo je i oznaku ⁶ = upućivanje na aspektni par s nesvršenoga vida na svršeni – npr. *prisvajati* → ⁶ *prisvojiti*; *skidati* → ⁶ *skinuti* itd. No u *Velikom rječniku englesko-hrvatskom* istoga autora (1999.) situacija je ista kao u više-manje svim dvojezičnim rječnicima toga tipa. Uz obilno izostajanje nesvršenoga glagolskoga lika u hrvatskim značenjima, ostaje pitanje sa samoga početka ovoga rada: kako će stranac npr. uz hrvatska značenja engl. glagola *throw* (*baciti*, *dobaciti*, *oboriti*, *srušiti*, *zbaciti*, *prepustiti*) – među kojima nema glagola *bacati* – znati tu *riječ* i pravilno je upotrijebiti?

Rječnik koji je po godini objavljivanja trebao već biti uvršten – *Srpskohrvatsko-engleski rečnik* Mortona Bensona (objavljen u Beogradu 1978.) – izdvajam zato što je, s gledišta problematike o kojoj pišem, najinformativnije, najobuhvatnije, najsustavnije i najzanimljivije sastavljen rječnik, a kako ga je pisao stranac koji je bio vrlo svjestan poteškoća što ih imaju stranci u učenju i hrvatskoga i srpskoga jezika, sasvim je razumljivo da je taj rječnik koncipiran kontrastivno. Neka nikoga ne zasmeta ni naslov rječnika ni mjesto izdavanja. Dje-lo je pisano u vrijeme *varijanata*, a ne samostalnih jezika (hrvatski i srpski), ali je autor vrlo pošteno i dosljedno podastirao relevantne podatke i za tadašnju *istočnu* i za *zapadnu* varijantu, tako da je njegov rječnik upotrebljiv i studentima koji uče srpski i studentima koji uče hrvatski jezik. Uostalom, imao je dobre

konzultante i iz Zagreba (prvi je sam njegov američki mentor, prof. Thomas Magner, autor knjige o zagrebačkom govoru, a konzultant je bio i prof. Stjepan Babić). Sve su riječi obilježene naglascima, obrađene tvorbeno, a jedino se iz Bensonova rječnika vidi koji će glagoli promijeniti aspekt prefiksacijom, koji prijetojem, a koji sufiksacijom. Ne treba posebno isticati da se uz svaki glagol nalazi oznaka *pf.*, *impf.*, uz dosljedno upućivanje na vidski parnjak (npr. *skakati* see *skočiti*). Sva pravila koja se tiču glagola nalaze se na str. 39–49, s tim da je na lijevoj strani tekst na engleskom jeziku (pravila su, dakle, pisana *dvojezično*, što je i jedino prihvatljivo ako se zaista vodi računa o korisnicima), a to praktički znači da je cijela glagolska problematika objašnjena na *pet stranica!*

3. U posljednjih tridesetak godina sve se jače osjeća potreba da se na jezike gleda kontrastivno, a svatko tko je zavirio u hrvatske gramatike i u naše dvojezične rječnike vidi da su pisani samo za nas Hrvate, kao da se nismo dosjetili toga da hrvatski žele učiti i govornici drugih jezika. Nipošto ne njegujem sluganski stav prema strancima, po kojem bismo nešto trebali činiti samo zato da strancima ugodimo, no mislim da bismo onima koji se upuste u težak i vratoloman veleslalom učenja hrvatskoga jezika trebali u dvojezičnim rječnicima (i kada je hrvatski na lijevoj strani i kada je na desnoj) ponuditi *uvijek oba glagola* iz aspektnih parova, uz oznaku koji je koji. Bez poznavanja *obaju glagola kao riječi*, od pukih pravila o upotrebi svršenoga ili nesvršenoga glagola bit će slabe koristi. Proučavanje *vidskih parova* dobar je put da se to područje obogati i bolje usustavi i u kroatističkoj literaturi. Time bismo poboljšali i proučavanje i poučavanje hrvatskoga jezika i kao materinskoga i kao stranoga.

Literatura

Rječnici (kronološki)

- Parčić, Dragutin. 1874. *Rječnik slovinsko-talijanski*. Zadar : Braća Battara.
- Benešić, Julije. 1942. *Hrvatsko-poljski rječnik*, Zagreb : Knjižara St. Kugli.
- Dayre, Jean, Mirko Deanović, Rudolf Maixner. 1956. *Hrvatskosrpsko-francuski rječnik*. Zagreb : NIP.
- Hurm, Antun. 1958. *Hrvatskosrpsko-njemački rječnik s gramatičkim podacima i frazeologijom*. Zagreb : Školska knjiga.
- Hurm, Antun, Blanka Jakić. 1974. *Hrvatsko ili srpsko - njemački rječnik*, III. izdanje. Zagreb : Školska knjiga.
- Deanović, Mirko, Josip Jernej. 1975. *Hrvatsko ili srpsko - talijanski rječnik*. Zagreb : Školska knjiga.
- Hrvatskosrpsko-engleski džepni rječnik*. Zagreb : Langenscheidt i Mladost, 1977.
- Benson, Morton. 1978. *Srpskohrvatsko-engleski rečnik*. Beograd : Prosveta.
- Hrvatskosrpsko-francuski džepni rječnik*, Zagreb : Langenscheidt i Mladost, 1981.
- Hurm, Antun, Blanka Jakić. 1985. *Hrvatsko ili srpsko - njemački rječnik*, Zagreb : Školska knjiga.

- Drvodelić, Milan. 1996. *Hrvatsko-engleski rječnik*, VII., prerađeno i dopunjeno izdanje. Zagreb : Školska knjiga.
- Englesko-hrvatski rječnik* (ur. Rudolf Filipović). Zagreb : Školska knjiga, 1998.
- Bujas, Željko. 1999. *Veliki hrvatsko-engleski rječnik*. Zagreb : Nakladni zavod Globus.
- Bujas, Željko. 1999. *Veliki englesko-hrvatski rječnik*. Zagreb : Nakladni zavod Globus.

Ostala djela

- Barac-Kostrenčić, Višnja (et al.). 1982. *Učimo hrvatski*. Zagreb : Centar za učenje stranih jezika. Babić, Stjepan. 1991.² *Tvorba riječi u hrvatskom književnom jeziku. Nacrt za gramatiku*. Zagreb : Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti i Globus.
- Barešić, Jasna. 1993. *Dobro došli 1–2*. Zagreb : Škola za strane jezike Zagreb.
- Barešić, Jasna. 1995. *Dobro došli 1*. Zagreb : Škola za strane jezike Zagreb.
- Barić, Eugenija (et al.). 1979. *Priručna gramatika hrvatskoga književnog jezika*, Zagreb : Zavod za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku i Školska knjiga.
- Barić, Eugenija (et al.). 1990. *Gramatika hrvatskoga književnog jezika*. Zagreb : Školska knjiga.
- Barić, Eugenija (et al.). 1995, 1997. *Hrvatska gramatika*. Zagreb : Školska knjiga.
- Brabec, Ivan, Mate Hraste, Sreten Živković. 1970. *Gramatika hrvatskosrpskoga jezika*. IX izdanje. Zagreb : Školska knjiga.
- Drilo, Stjepan. s.a. *Kroatisch-serbisch. Lehrbuch mit Gramatik für Anfänger*. Zagreb : Mladost. Težak, Stjepko, Stjepan Babić. 1994. *Gramatika hrvatskoga jezika*. 10., po-pravljeno izdanje. Zagreb : Školska knjiga.
- Hamm, Josip. 1967. *Kratka gramatika hrvatskosrpskog književnog jezika (za strance)*. Zagreb : Školska knjiga.
- Opačić, Nives. 1978. *Verbal Aspect in the Contemporary Serbo-Croatian Literary Language. Kontrastivna analiza engleskog i hrvatskog ili srpskog jezika*, sv. II. [ur. Rudolf Filipović]. Zagreb : Zavod za lingvistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.
- Opačić, Nives. 1978. *Introductory Notes to the Dictionary of Serbo-Croatian Verbal Aspect Pairs. Kontrastivna analiza engleskog i hrvatskog ili srpskog jezika*, sv. II. [ur. Rudolf Filipović]. Zagreb : Zavod za lingvistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.
- Opačić, Nives, Ralph Weber, Nancy Cochrane. 1978. *Dictionary of Serbo-Croatian Verbal Aspect Pairs. Kontrastivna analiza engleskog i hrvatskog ili srpskog jezika*, sv. II. [ur. Rudolf Filipović]. Zagreb : Zavod za lingvistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.
- Težak, Stjepko, Stjepan Babić. 1973. *Pregled gramatike hrvatskoga književnog jezika*, VI. prerađeno izdanje, Zagreb : Školska knjiga.
- Težak, Stjepko, Stjepan Babić. 1996. *Gramatika hrvatskoga jezika*. 11. izdanje. Zagreb : Školska knjiga.

Verbal aspect pairs in bilingual lexicography (Croatian – foreign language)

Summary

It has turned out that in learning Croatian as a foreign language one of the major problems is the acquisition of the verbal aspect since this category does not exist in languages other than Slavonic. The author maintains that the perfective/imperfective aspect of verbs should be tackled from the point of view of Croatian as a foreign language in bilingual lexicography (Croatian + FL) as well. This might also offer a better insight into the phenomenon for Croatian native speakers, who rarely make mistakes in the verbal aspect.

Ključne riječi: glagolski aspekt, vidski glagolski parovi, dvojezična leksikografija

Key words: verbal aspect, verbal aspect pairs, bilingual lexicography